

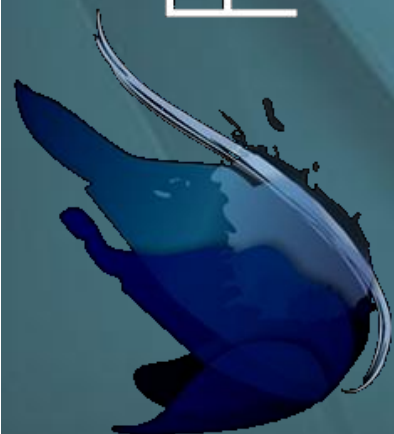
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

*До 25-ї річниці факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

Рівне – 2017

УДК 80.4
А 43
ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH»

Слова є не тільки засобом спілкування. У лексиці відображається національно-самобутній характер мови. Нею створюється картина національного світогляду, чарівність національної образності. Основу лексичного складу мови становить загальноновживана стилістично нейтральна лексика, що вживається в різних жанрах усіх стилів і є стилістичним тлом (фоном) для інших шарів лексики, яким притаманне певне стилістичне забарвлення. Для загальноновживаної лексики не властиве оцінне чи емоційно-експресивне забарвлення. До загальноновживаної стилістично нейтральної лексики належать слова, що називають основні поняття, речі та явища навколишньої дійсності. Інші групи слів можна назвати лексикою вузького стилістичного призначення. Вони характерні для одного стилю або для кількох. До стилістично забарвленої (маркованої) лексики можна віднести науково-термінологічну, офіційно-ділову, професійно-виробничу, емоційно-експресивну.

Тема стилістично-забарвленої лексики привертає увагу лінгвістів уже не одне десятиліття, проте й досі залишаються актуальними слова академіка В.Виноградова про те, що ще мало робит, у яких стилістично-забарвлена лексика подавалась в певній системі і розкривалися критерії розпізнання та методика дослідження стилістично забарвлених слів у творах окремих письменників [4, 435].

Отже, під стилістично забарвленою лексикою розуміють функціонально-стильову та експресивно-емоційну багатозначність слів. Експресивне забарвлення слів виникає як допоміжний ефект при наявності у слова будь-якої маркованості на загальному нейтральному в будь-якому відношенні тлі (переносне значення, обмеженість сфери вживання тощо). Саме функціональне забарвлення призводить до появи у слова надзвичайної виразності. Під час використання забарвлених слів в художньому тексті не завжди можна точно визначити тип забарвлення. При цьому необхідно встановити не приналежність слова до будь-якого стилю мови, а сам факт наявності відповідної забарвленості слова в порівнянні з тим, що є нейтральним до авторської мови. У загальному плані характеристика стильового забарвлення може бути визначена за допомогою термінів «підвищене» та «понижене» забарвлення.

Більшість архаїзмів набуває підвищеної стилістичної забарвленості. Деякі афікси (в основному запозичені із європейських мов або старослов'янської) можуть бути ознакою приналежності до високої лексики. «Понижене» стильове забарвлення свідчить про використання слів переважно в розмовному стилі. Межа між нейтральними та розмовними словами в певній мірі умовна. Об'єктивними показниками можуть бути окремі афікси, а також показник оцінності в семантиці слова. Окреме місце займають слова, що мають народно-поетичний відтінок. Їх не можна віднести ні до високої, ні до низької лексики, так як вони мають деякий розмовний відтінок і є частиною усного мовлення, але, з іншого боку, вони надзвичайно поетичні й виражають окремі відтінки емоцій, що пов'язані з книжною мовою.

Дослідження стилістично-забарвленої лексики в цілому мають дуже важливе значення для художнього перекладу, зважаючи на роль такої лексики у створенні ідейно-образної системи першотвору.

Актуальність визначеної теми зумовлена постійним інтересом у перекладознавстві до лексико-стилістичних проблем перекладу, в тому числі до визначення шляхів адекватного відтворення лексичних особливостей окремого твору.

Переклад є одним з найдавніших видів людської діяльності, це складний і багатогранний процес. Зазвичай говорять про переведення «з однієї мови на іншу», але, насправді, в процесі перекладу відбувається не просто заміна однієї мови іншим. У перекладі стикаються різні культури і традиції, різні склади мислення, різні літератури, різні епохи і різні рівні розвитку.

Специфіка перекладу як особливого виду діяльності полягає у повній відповідній заміні тексту оригіналу текстом перекладу. Але у зв'язку з невідповідністю окремих елементів змісту в мовах оригіналу й перекладу, відмінності у граматичних будовах мов, стилістичними особливостями, повна відповідність неможлива. Тому для позначення характеру й взаємовідношення між вихідним текстом і отриманим текстом вживається термін «еквівалентність».

Питанню еквівалентності присвячено праці таких відомих зарубіжних учених, як Ю.Найда, М.Бейкер, С.Гелверсон, Дж.Касагранде, Дж.Кетворд, А.Нойберт та багатьох вітчизняних дослідників, серед яких В.Виноградов, Н.Гарбовський, Р.Зорівчак, В.Комісаров, Л.Латишев та інші.

Те, що будь-яка еквівалентність завжди відносна і що завдання дослідника у пошуку якомога більшої кількості відмінних рис, кожна з яких у певній ситуації (чи то переклад, чи оволодіння мовою, чи просто спілкування нерідною мовою) може ускладнити комунікацію й призвести до інтерференції, нагадує принцип системності.

Принцип системності дослідження дає нам змогу виходити з положення, що будь-яка мовна одиниця може бути перекладена іншою мовою. «Еквівалентність – це вісь, на якій проходить уся діяльність перекладача... Під еквівалентністю ми розуміємо відношення між індивідуальним значенням означуваного слова і його відповідниками» [16, 2717]. Деякі дослідники, наприклад М.Брандес і В.Провоторов, надаючи визначення перекладу, фактично заміняють еквівалентність тотожністю, стверджуючи, що переклад має повністю зберігати зміст оригіналу [3, 117].

Другий підхід у вирішенні проблеми перекладацької еквівалентності, представником якого можна вважати В.Комісарова, полягає в спробі знайти у змісті оригіналу певну інваріантну частину, збереження якої є необхідним і достатнім для досягнення еквівалентності перекладу. Іншими словами, якщо переклад може виконати одну й ту ж функцію або описує ту ж саму реальність, то він є еквівалентним [10, 74].

Третій підхід до визначення перекладацької еквівалентності можна назвати емпіричним. Л.Латишев вбачає його сутність у тому, щоб не намагатися вирішувати, в чому повинна полягати спільність перекладу й оригіналу, а зіставити велику кількість реально виконаних перекладів із їх оригіналами й подивитися, на чому ґрунтується їх еквівалентність [11, 21].

Під еквівалентністю розуміють щось рівноцінне, рівнозначне чому-небудь. Певно, ця менша семантична категоричність слова «еквівалентність» і зробила його кращим у сучасному перекладознавстві. В.Комісаров визначає еквівалентність як «сміслову спільність прирівнюваних один до одного одиниць мови й мовлення» [9, 58].

Еквівалентність перекладу оригіналу завжди поняття відносне. І рівень відносності може бути дуже різним. Ступінь зближення з оригіналом залежить від багатьох чинників: від майстерності перекладача, від особливостей мов і культур, що зіставляються, епохи створення оригіналу і перекладу, способу перекладу, характеру перекладних текстів тощо.

Головне в будь-якому перекладі — це передача змістової інформації тексту. Одне з головних завдань перекладача полягає в максимально повній передачі змісту оригіналу, і, як правило, фактична спільність змісту оригіналу й перекладу дуже значна. При перекладі слід добиратися до неперекладного, лише у такому випадку можна пізнати по-справжньому чужий народ, чужу культуру. Це підтверджує важливість національно-культурної специфіки мовних одиниць, її величезну значимість у перекладацькій діяльності. Перекладач у цьому контексті є посередником не лише між мовами, а й культурами [15, 210].

Якщо виходити із трьох відомих у логіці й філософії можливих варіантів еквівалентних відношень – повної, часткової й нульової еквівалентності, – то, відповідно, з лінгвістичної точки зору також можливі три типи еквівалентності мовних одиниць у зіставлюваних мовах:

- а) повна еквівалентність;
- б) часткова еквівалентність;
- в) хибна еквівалентність (безеквівалентність).

Для забезпечення високого рівня якості перекладу необхідно враховувати жанрово-стилістичну специфіку текстів оригіналу і перекладу, прагматичні фактори, що впливають на

вибір варіанту перекладу, еквівалентність змісту оригіналу і перекладу тощо. Проблеми еквівалентності змісту оригіналу як підґрунтя, що визначає їх комунікативну рівноцінність, є особливо актуальними на сучасному етапі. Розмаїтість та комплексність перекладацьких проблем в зв'язку з розвитком засобів масової інформації та пошуком шляхів вирішення глобальних проблем сучасності зумовлені ростом значущості та актуальності міжкультурної комунікації на сучасному етапі. Як невід'ємна складова духовної культури соціуму переклад може і повинен бути для всіх народів носієм, провідником і індикатором найціннішого [12, 18], враховуючи його культурно-когнітивну природу [13, 109], і виступати різновидом комунікації, в якому спілкування відбувається шляхом ідентифікації окремих, знайомих для адресанта і реципієнта рис репрезентованої ситуації [2; 5], де суб'єктивний і соціокультурний аспекти міжкультурної комунікації набувають різноманітних значень. У трактуванні багатьох перекладацьких проблем досить плідними є дослідження вітчизняних та зарубіжних перекладознавців [6; 7]. Мови оригіналу та перекладу різняться між собою, оскільки лінгвістичні можливості двох мов, шляхи відтворення та перетворення об'єктивної дійсності, контекстуальна взаємодія елементів різних мовних рівнів та комплекс екстралінгвістичних факторів є специфічними для кожної мови. Незважаючи на успіхи, досягнуті в 70-80-і роки семантичними, соціолінгвістичними, психолінгвістичними дослідженнями, в центрі уваги науковців актуальними залишаються проблеми адекватності перекладу, стратегій перекладу, перекладацьких трансформації, прагматичної норми та норми еквівалентності.

Отже однією з основних проблем, з якою стикається перекладач у процесі перекладу художнього твору є передача лексичних засобів, що знаходяться за межами літературної мови, а саме стилістично-забарвлених одиниць. Проблемою перекладу стилістично забарвлених лексичних одиниць займалися багато вчених і перекладачів. У кожного з них були свої погляди на адекватну передачу стилістично забарвлених одиниць, і, відповідно, кожним з них пропонувалися свої способи перекладу художнього тексту. Щоб отримати правильний літературний переклад, необхідно звертати увагу на такі фактори, як семантика лексичної одиниці, контекст, забарвлення та особливості вживання. У галузі лінгвістики цією проблемою цікавилось багато провідних науковців, але у сучасному перекладознавстві все ще не сформовано єдиного підходу до перекладу лексичних засобів художнього твору. Переклад стилістично забарвленої лексики представляє великі труднощі. Не дивлячись на існування великої кількості різної літератури, присвяченій даній проблематиці, слід зауважити, що ця проблема буде актуальна завжди. При її вивченні постійно будуть перебувати нові рішення, висуваються все нові теорії та точки зору [14, 45].

Стилістичним засобом для передачі експресивного забарвлення є конотація, тобто додаткові семантичні або стилістичні значення, відтінки, які накладаються на основне значення, вона додає багатозначності сенсу лексичних одиниць і додає їм певного емоційного заряду. Конотації є загальнозрозумілі, загальнозживані і авторські, незвичайні і маловідомі, які властиві поетичній мові. При перекладі стилістично забарвленої лексики варто використовувати принцип еквівалентного перекладу. Це значить, що стилістично забарвлену лексичну одиницю оригіналу слід перекладати стилістично забарвленою лексичною одиницею в мові перекладу. У випадках, коли це неможливо, необхідно обов'язково компенсувати загублене емоційне забарвлення.

Переклад стилістичних прийомів, що несуть образний заряд твору, часто викликає труднощі у перекладачів через національні особливості стилістичних систем різних мов. Всі лінгвісти підкреслюють необхідність збереження образу оригіналу в перекладі, справедливо вважаючи, що передусім перекладач повинен намагатися відтворити функцію прийому, а не сам прийом. При передачі стилістичних фігур мови перекладачу щоразу потрібно вирішувати: доцільно зберегти образ, що лежить в їх основі, або ж замінити його іншим при перекладі. Саме стилістичний аспект демонструє не лише переклад з мови оригіналу на мову перекладу, а й показує майстерність перекладача. Експресія при перекладі надає більшої виразності вихідному тексту. Для того, щоб мова відповідала основним стилістичним вимогам, була виразна, точна, стилістично вмотивована, а використані засоби були максимально доцільними для вираження

даного змісту в конкретному контексті, перекладачу потрібно обов'язково добре володіти стилістичними ресурсами обох мов і знати їх стилістичні норми. [8, 11]

Вільям С. Берроуз (1914-1997) – відомий американський письменник, новеліст та есеїст. Був ключовою фігурою «Покоління Бітників». Вважається одним із найсуперечливіших, політично гострих, культурно впливових та новаторських художників слова 20-го століття. Вільям Берроуз справив значний вплив на розвиток американської популярної культури та літератури. За своє довге життя Берроуз написав вісімнадцять романів і повістей, шість збірок оповідань і чотири збірки есе. Він любляв писати на маленьких клаптиках паперу, лежачи в ліжку, а потім збирав клаптики у файл, розкладав по сюжетах, додавав до них газетні вирізки, картинки. «Неможливо описати світ інакше, якщо він сам є хаотичною мозаїкою, плутаниною образів», – стверджував батько літературного жанру «нарізок» Вільям Берроуз. У його творах немає сюжету і хронологічної послідовності, а сам автор неймовірно пишався цим. Відомий своїми працями з експериментальних методів, «чорним» гумором, реальним та апокаліптичним баченням дійсності. Перший роман «Наркота» (Junkie, 1953) розповідає про його пристрасть до героїну й переїзд до Мексики, де 1951 року він ненавмисне убив свою дружину. У Парижі він розробив уривчасту техніку письма, результатом чого стали його науково-фантастична трилогія «М'яка машина» (The Soft Machine, 1961), «Квиток, що вибухнув» (The Ticket That Exploded, 1962), «Нова експрес» (Nova Express, 1964). Та найвідомішим його творінням став твір – «Голий ланч» (Naked Lunch, 1959) [18].

Берроуз монтував свій найвідоміший роман із документальних звітів про свою героїнову залежність, із власних роздумів на тему гомосексуалізму, описів різноманітних збочень і, зрештою, наркотичних образів Танжера, який перетворився в уяві письменника на таку собі Інтерзону, заселену таємними агентами, напівбожевільними лікарями та різноманітними мутантами. «Голий ланч» вдалося опублікувати у Франції, а в Америці книга потрапила під суд за звинуваченнями в непристойності. Зрештою, після довгих судових тяганин усі обвинувачення з роману зняли, а скандальний процес лише збільшив популярність «Голого ланчу», що тепер вважається одним із найважливіших творів американської літератури другої половини ХХ століття. Це моторошна антиутопія, дія якої відбуваються в невизначеному майбутньому в інфернальному світі, вивернутому навпаки, під назвою Інтерзона. Роман створено своєрідною експериментальною технікою колажу, тому тут немає сюжету у звичному значенні цього слова. «Голий ланч» – це схоже на нічний кошмар провокативне плетиво безпідставного насильства, непристойних гомоеротичних фантазій, чорного гумору та мовних вибриків, мотивованих схибленою викривленою логікою, зрозумілою лише «героям» цього блискуче-обурливого морально-літературного експерименту.

Ми проаналізуємо деякі виявлені нами стилістично-забарвлені лексичні одиниці, адже об'єм статті не дозволяє розглянути увесь спектр подібних мовних одиниць, яких у романі «Naked Lunch» нараховується (за нашими підрахунками) близько сотні. Загальна характеристика цих слів:

- обсцена лексика (від англ. *obscene* – непристойний, брудний, безсоромний) або ненормативна лексика;
- сленг (емоційно забарвлена лексика низького й фамільярного стилю);
- жаргонізми (один з різновидів соціальних діалектів, який відрізняється від літературної мови використанням специфічної, експресивно забарвленої лексики);
- просторіччя (одна з форм національної мови)
- розмовні елементи (використовується в усному повсякденному спілкуванні у побуті, у родині, на виробництві) [18].

Аналіз тексту-оригіналу роману дозволяє нам твердити, що В.С. Берроуз використовує усі вище згадані розряди лексичних одиниць, але зважаючи на скандальний зміст твору, то варто зазначити, що найбільш вживаними є обсцена лексика та сленг.

Наприклад:

- *Gimpy push milk sugar shit / Криве лактоз не лайно*
- *I'm fucking Holy Man as of right now / Я нев'їбенний Святий, ось і все*

- *Confusion hath fuck his masterpiece* / Сум'яття виїбло його шедевр
- *All right. Cut ...* / Гаразд. Досить ...
- *Fella!* / Друже!
- *You wig already* / Ти вже вгашений?
- *Eager Beaver* / Лахудра
- *The Shoe Store Kid* / Чоботар
- *The Rube* / Селюк
- *Bunko People* / Бовдури
- *I'll catnip the jerk* / А зажену-но я смаркачу котячої м'яти
- *The old cop bullshit* / Стара ментівська маячня
- *We stock up on H* / Ми затарюємось геричом
- *Balderdash, my boy* / Дурниці, мій хлопчику
- *Dinner is Lucy Bradshinkel's cunt saignant cooked rarpilon* / Сьогодні ми їстимо пизду Люсі Брендшінкель saignant, запечену у rarpilon із прокладок «Котекс»
- *Party roops* / Партиїні теленні
- *All-purpose blob* / Універсальний отвір [1; 17]

Специфіка перекладу як особливого виду діяльності полягає у повній відповідній заміні тексту оригіналу текстом перекладу. Враховуючи специфічний стиль написання твору «Naked Lunch» В.С.Берроузом, варто зазначити, що еквівалентність перекладу не є повною. Це пояснюється відмінністю у британській та українській культурах ставлення до обценної лексики та широти її вживання.

Під еквівалентністю розуміють щось рівноцінне, рівнозначне чому-небудь. Певно, ця менша семантична категоричність слова «еквівалентність» і зробила його кращим у сучасному перекладознавстві. В.Комісаров визначає еквівалентність як «сміслову спільність пріврівнюваних один до одного одиниць мови і мовлення» [9, 58].

У творі Берроуза «нецензурщина» є засобом емоційно вираженого протесту проти норм домінуючої культури, в той час як сам твір емоційним не назвеш. Одиниць обценної лексики та сленгу в оригіналі твору менше, ніж у перекладі, що пояснюється наявністю в українській мові широкого обсягу ненормативної лексики російського походження, що дозволяє урізноманітнити зміст тексту. Також у тесті перекладу є декілька лексичних одиниць, які передані в оригіналі, в основі яких взяті іншомовні запозичення. Спостерігається різкий перехід від елементів однієї жанрової поетики до іншої: від наукової фантастики й кіносценарію до законодавчого або наукового трактату, від традиційного крутого детективу до порнографічних пародій та шпигунської історії. Саме тому «Naked Lunch» є ідеальною платформою для аналізу лексико-стилістичних проблем перекладу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Берроуз В. Голий ланч / Вільям Берроуз; пер. з англ. Г. Беляков / Комубук, 2016. – 336 с.
2. Білозерська Л.П. Термінологія та переклад / Л.П.Білозерська, Н.В.Возненко, С.В.Радецька. – Вінниця : Нова КНИГА, 2010. – 232 с.
3. Брандес М.П., Провоторов В.И. Предпереводческий анализ текста / М.П.Брандес, В.И. Провоторов. – М.: НВИ – Тезаурус, 2001. – 224 с.
4. Виноградов В. С. Лексикология испанского языка / В.С.Виноградов.– М.: Высшая школа, 1994. – 192 с.;
5. Вопросы теории и практики перевода: сб. науч. трудов. – Иркутск, 1999. – Вып. 2. – 134 с.
6. Гарбовский Н.К. Отражение как свойство перевода / Н.К.Гарбовский // Вест. Моск. ун-та. Сер.22, Теория перевода. – 2008. – №4. – С. 26-36.
7. Есакова М.Н. Прагматические аспекты перевода (на материале произведений М. Булгакова) / М.Н.Есакова // Вест. Моск. ун-та. Сер.22, Теория перевода. – 2008. – №4. – С. 3-25.

8. Ильиш Б.А. Строй современного английского языка / Б.А.Ильиш. – Л.: Изд-во «Просвещение» Ленинградское отделение 1991.-365с.
9. Комиссаров В.Н. Лингвистика перевода / В.Н.Комиссаров. – М.: ЛКИ, 2007. – 176 с.
10. Комиссаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты) / В.Н.Комиссаров. – М.: Высшая школа, 1990. – 253 с.
11. Латышев Л.К. Курс перевода. Эквивалентность перевода и способы её достижения / Л.К.Латышев. – М.: Академия, 2003. – 192 с.
12. Лилова А. Введение в общую теорию перевода / А.Лилова. – М. : Высш. шк., 1985. – 255 с.
13. Львовская З.Д. Современные проблемы перевода / З.Д.Львовская; [пер. с испанского В.А. Иовенко]. – М.: Изд-во URSS, 2007. – 220 с.
14. 6. Розен Е.В. Подростково-молодежный словесный репертуар / Е.В.Розен. – М.: Прогресс, 2001. – 190 с.
15. Соціокультурні та етнолінгвістичні проблеми галузевого перекладу в парадигмі євроінтеграції : матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції 3 квіт. 2008р. / за заг. ред. А. Г. Гудманяна, С. І. Сидоренка. – Київ: НАУ, 2008. – 220 с.
16. Kromann H.-P., Riiber T., Rosbach P. Principles of Bilingual Lexicography / H.-P. Kromann, T. Riiber, P. Rosbach // W.D.D. – 1991. – V.3. – P. 2711-2728
17. <http://www.secret-satire-society.org/wp-content/uploads/2014/01/William-S-Burroughs-naked-lunch.pdf>
18. <https://uk.wikipedia.org>

Науковий керівник: канд. пед. наук, доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Воробйова Ірина Анатоліївна

Лялька О.І.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ

Поняття картини світу (зокрема й мовної) ґрунтується на вивченні уявлень людини про світ. Картина світу – це результат обробки інформації про середовище і людину. Як глобальний образ, вона являє собою основу світобачення, світовідчуття і реалізується в різноманітних формах людської поведінки, до яких належить і людська мова. Сукупність уявлень про світ, зафіксованих у значенні різноманітних слів і висловів, формується в певну систему поглядів, які потребують свого подальшого осмислення. Сукупність цих знань, збережених у мовній формі, називається «мовною картиною світу» (В.Гумбольдт, Л.Вайсгербер, Е.Сепір, Б.Уорф, О.Потебня, В.Ужченко, Ю.Апресян, О.Кубрякова, З.Попова, Й.Стернін, В.Постовалова, І.Штерн, М.Кочерган та ін.). Мовна картина світу є суб'єктивним образом об'єктивної реальності, оскільки кожна людина по-своєму і неповторно відтворює світ.

Поняття картини світу бере початок від ідей В. фон Гумбольдта про внутрішню форму мови, з одного боку, і від ідей американської етнолінгвістики, зокрема гіпотези лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа, – з іншого. В. Гумбольдт і його послідовники вважали, що мова – «дух народу», вона приховує особливий світогляд і специфічний спосіб мислення. Б.Уорф стверджував, що ми можемо по-різному бачити і сприймати світ, але саме мова визначає спосіб нашого бачення і сприйняття навколишнього світу. Дослідник звертав увагу насамперед на класифікаційний бік мовної картини світу. Першочерговим завданням для нього було порівняти мовну картину світу з науковою. Поняття «мовна картина світу» пов'язане з поняттями народ, етнос, нація і розумінням національного характеру.

Лінгвокультурний концепт – ключове поняття лінгвоконцептології та культурологічної

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4	
Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....	4
Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	6
Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	12
Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	15
Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ	19
Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ	22
Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	25
Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	28
Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТВЕНА КІНГА «СЯЙВО»).....	33
Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....	38
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ	43
Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	48
Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ LOVE У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....	51
Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮІС КЕРРОЛЛА.....	55
Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА	60
Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS»	63
Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	66
Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ	69
Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА	72
Стешина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ	75
Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....	78

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО	81
Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ»)	86
Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДА ЗЕЛЬБА»	90
Яремко Т. М. СТРУКТУРНІЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКО- И АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ)	94
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень.	99
Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....	99
Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....	101
Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE»	107
Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	110
Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....	113
Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	118
Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	124
Секція 3. Теорія і практика перекладу.	128
Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ	128
Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....	131
Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE»)	134
Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ»	139
Гузаїрова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel <i>Pride and Prejudice</i>)	141
Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	143
Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	146
Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ	149

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ “THE BFG”)	153
Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ	156
Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	159
Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ.....	163
Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ	167
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства.....	171
Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS.....	171
Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	177
Засць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	180
Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ	184
Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ	188
Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО	192
Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....	195
Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....	198
Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ	200
Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ»)	206
Сопилюк М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ	211
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.	215
Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ	215
Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	218
Косюк М.М. СУЧАСІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСТЬКИЙ МЕТОДИ	222
Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	226
Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	231

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	235
Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	241
Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	245
Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	248
Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	253
Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	257
Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	260
Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	266
Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання *Воробйова І.А.*

Комп'ютерна верстка *Воробйова І.А.*